

EL PARE QUE ET VA MATRICULAR 50 MANERES

Diuen que els esquimals tenen cinquanta paraules diferents per definir la neu. Bé, també he llegit en algun lloc que això és més poètic que no pas veritat, que de fet amb vuit paraules diferents ja tenen coberta la màgia de tot l'espectre de blancs. És igual, la qüestió és, suposo, que com més estona convius amb una cosa, més mots et calen per desxifrar les seves particularitats. Aquí, a Anglaterra, passa el mateix amb la pluja. Vull dir que pots no tenir cinquanta verbs per descriure-la, però de què hi dediquen paraules! Des del persistent *drizzle*, que et deixa xop de manera silenciosa, fins als *pouring* (també conegut com a *raining cats and dogs*), que és semblant a la sensació de tenir algun gració abocant-te galledes d'aigua gelada des d'un balcó, sempre trobaràs una manera acurada de descriure el fet que si surts al carrer tens molts punts d'acabar mullat.

Diguem-ne que aquesta humitat relativa fa de més bon portar si ets una persona casolana de mena. A casa nostra, per exemple, a part de qui escriu aquestes paraules hi viu un preadolescent rabiosament sedentari. Quan el miro al menjador, tot cofoi dins el seu món de jocs personals i intransferibles, em pregunto què se n'ha fet d'aquella edat ideal per empaitar nenes, encastar la bici contra els parterres del carrer o trencar el vidre d'alguna veïna antipàtica amb la pilota de futbol. Totes aquestes activitats, absolutament totes, tan necessàries per fer-te persona, són rebutjades pel meu infant amb la mateixa resposta: "Papa, és que està plovent". I tot i que sé que és una excusa de mal pagador, no el puc renyar gaire, té raó, plou o està punt de fer-ho.

Però vet aquí que aquest matí s'ha produït el miracle. Ens hem llevat mandrosos i mirant per la finestra hem vist el nostre carrer vestit d'hivern. Una nevada de postal estava emblanquant cotxes i teulades de tal manera que el meu nen s'ha vestit tot d'una i ha sortit al carrer a tocar la neu. I, com per art de màgia, un per un, pausadament, tots els nens del carrer han sortit del cau i s'han reptat a una batalla de boles blanques. No us ho creureu però no ha tornat a casa fins a l'hora de dinar. Perquè després diguin que la neu no és prou màgica per necessitar cinquanta mots diferents. ✱

LLUÍS GAUALDÀ
Cantant

DIRECTORA
Esther Vera
DIRECTOR FUNDADOR
Carles Capdevila

SUBDIRECTOR Jordi Cortada
COORDINACIÓ Aure Farran
DIRECTORA D'ART
Cristina Córdoba

EDICIÓ Rosa Rodon
FOTOGRAFIA Xavier Bertral
i Ruth Marigot
LLENGÜA Albert Pla

ARA
C/ Diputació, 119. 08015 Barcelona
Telèfon: 93 202 95 95
Correu electrònic: info@ara.cat

AIXÍ FA DE MARE

PERE TORDERA

GEORGINA PALMA "NO RECORDAVA QUE M'AGRADA PINTAR"

FRANCESC ORTEU

Quan fas activitats amb nens l'important no és el resultat sinó el procés. Si veus que estan concentrats i gaudint del moment, no cal interrompre'ls per dir-los que vigilin, que els està caient tot o que facin les coses d'una altra manera per no embrutar-se tant.

A vegades, corregint-los sembla que els renyem.

Una activitat manual no ha de convertir-se en una obligació. Ha de ser una activitat divertida, tant per als nens com per a l'adult o els adults. Cal tenir en compte les preferències de cadascú, i en aquest sentit també hi ajuda intentar explicar el per què de les coses que fem.

Quines activitats li agraden especialment a la teva filla?

Quan sent la paraula *experiment* ja es posa contenta. Li agraden especialment aquells en què pot participar. Les activitats on hi ha molt color són sempre un èxit, i sobretot quan construïm joguines reciclades. L'Adrià, el seu pa-

re, és enginyer químic i li encanta experimentar.

Explica-me'n una.

Una consistia a fer que el foc d'una espelma s'apagués només amb el CO₂ que es produeix amb la barreja d'aigua, bicarbonat i vinagre. Obviament, una nena de 3 anys no va acabar d'entendre com funciona la reacció química, però va quedar amb la boca oberta en veure com s'apagava l'espelma sense bufar.

Què més feu?

Jocs heurístics amb materials reciclats de casa.

Què són els jocs heurístics?

Es basa en la lliure experimentació i en l'estructuració del pensament. Primer es preparen els materials, com a mínim de tres tipus en tres cistelles. Cada material ha de tenir alguna cosa en comú. Per exemple, en una cistella tindrem coberts de fusta, en una altra pedres i en l'altra cabdells de llana. Fet això, cal

Publicista i mare de l'Aitana, de 3 anys.

Amb la seva parella, Adrià García, ha creat Kreiva Box, uns 'kits' de manualitats per a nens d'entre 3 i 8 anys relacionats amb ciència, tecnologia, art o matemàtiques. Mireu la web Kreivabox.com

deixar que el nen experimenti, sense guiar-lo. El joc s'acaba ajudant el nen a recollir-ho tot, classificant cada material per les seves propietats.

En què consisteix fer de mare?
És que no fem de mares. Som mares. No et poses el barret de mare quan ets amb el fill i te'l treus quan vas a treballar. És una cosa que forma part de tu, de qui ets.

Què et costa?

Treure forces d'allà on no n'hi ha quan la nena vol jugar i joestic esgotada. Però el més difícil és l'hora d'anar a dormir. A ella no li agrada gens. És el moment més complicat del dia perquè totes dues estem cansades.

I què et resulta més fàcil del què et pensaves?

La meua capacitat de reacció davant de qualsevol problema que afecti la meua filla. No m'importa gens si estic cansada o si acumulo dies sense dormir. Si ella em necessita, se m'activa de cop l'energia necessària per trobar la solució.

Tenir fills vol dir redescobrir el plaer de fer coses amb les mans.

I tant. Jo he reprès l'afició per pintar que tenia oblidada. No recordava que m'agradés tant dibuixar i pintar.

I què heu pintat juntes?

Hem fet quadres per regalar, per decorar la casa. I hem pintat una caixa reciclada on dessem els instruments musicals. ✱

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència